Lietas Nr. 15890023114
Lietas arhīva Nr. KA03-0032-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2016.gada 4.februārī

Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
šādā sastāvā
tiesas sēdes priekšsēdētāja D.Skudra,
tiesneši J.Vasiļkovskis un J.Dimpers,
ar sekretāri I.Strucinsku, tulci L.Javorsku,
piedaloties prokurorei J.Artemjevai,
advokātei I.Grolmusai,

atklātā tiesas sēdē, apelācijas kārtībā izskatīja apsūdzētā /pers. C/ apelācijas sūdzību par Rēzeknes tiesas 2015.gada 11.novembra spriedumu, ar kuru tika atzīts par vainīgu un sodīts /pers. C/, personas kods /personas kods/, par Krimināllikuma 190.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, pēc spriedumu kopības, noteiktajam sodam daļēji pievienots Ludzas rajona tiesas 2015.gada 23.februāra spriedumā noteiktais sods, un galīgais sods /pers. C/ noteikta brīvības atņemšana uz 4 gadiem 6 mēnešiem.

Soda izciešanā /pers. C/ ieskaitīts aizturēšanas laiks no 2014.gada 14.novembra līdz 2014.gada 15.novembrim – 1 diena, un no 2013.gada 12.augusta līdz 2013.gada 14.augustam – 2 dienas, kas izciests pēc Ludzas rajona tiesas 2015.gada 23.februāra sprieduma. Brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņu noteikts skaitīt no aizturēšanas brīža.

Drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā, /pers. C/ atstāts negrozīts līdz spriedums stāsies spēkā.

Apmierināts Valsts ieņēmumu dienesta kaitējuma kompensācijas pieteikums. No /pers. C/ valsts labā piedzīta kaitējuma kompensācija 102566,88 *euro* apmērā.

No /pers. C/ valsts labā piedzīti procesuālie izdevumi 86,09 *euro* par aizstāves sniegto juridisko palīdzību un 2335,60 *euro* par lietisko pierādījumu glabāšanu Nodrošinājuma valsts aģentūrā.

Noklausījusies tiesneses, kurai uzdots referēt, ziņojumu, pārbaudījusi pierādījumus lietā, Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

konstatēja

Rēzeknes tiesa spriedumā atzina, ka /pers. C/ izdarīja muitošanai pakļauto preču ievešanu Latvijas Republikas muitas teritorijā, noslēpjot tās no muitas kontroles (kontrabanda), lielā apmērā šādos apstākļos: 2014.gada rudenī, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā /pers. C/ vienojās ar personām, kas uzturējās Krievijā, par muitošanai pakļauto preču - cigarešu ievešanu Latvijas Republikas muitas teritorijā, noslēpjot tās no muitas kontroles. /pers. C/ ar izmeklēšanas gaitā nenoskaidrotu personu vienojās par to, ka cigaretes tiks ievietotas kravas automašīnas slēptuvē un automašīna atradīsies Krievijas pilsētā Veļikije Luki. Īstenojot noziedzīgo nodomu, /pers. C/ vienojās ar autovadītāju, kas šajā kriminālprocesā netiek saukts pie kriminālatbildības (turpmāk tekstā autovadītājs), par braucienu uz Veļikije Luki, Krievijā. /pers. C/ autovadītājam iegādājas biļeti no Rīgas līdz Veļikije Luki un paskaidroja, ka viņu sagaidīs Veļikije Luki stacijā. Saskaņā ar /pers. C/ norādījumiem autovadītājs 2014.gada 13.novembrī ap plkst.02:00 pēc Krievijas laika ieradās Veļikije Luki, kur viņu sagaidīja izmeklēšanas laikā nenoskaidrotā persona. Šī persona iedeva autovadītājam automašīnas atslēgas un parādīja, kur atrodas kravas automašīna Scania, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ un puspiekabe Schmitz, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kuras griestos un grīdā bija slēptuves, kurās atradās cigaretes "Winston Blue" ar Baltkrievijas Republikas akcīzes markām, bez Latvijas Republikas akcīzes markām - 416 100 gabali, cigaretes "Kiss Bouquet" ar Krievijas Republikas akcīzes markām, bez Latvijas Republikas akcīzes markām - 344 000 gabali, kopā 760 100 cigaretes. Autovadītājs iesēdās automašīnā un saskaņā ar /pers. C/ norādījumiem devās Rīgas virzienā. 2014.gada 13.novembrī ap plkst.8:45 automašīna ar noslēptajām cigaretēm šķērsoja Latvijas Republikas robežu Terehovas Muitas kontroles punktā un saskaņā ar /pers. C/ norādījumiem devās uz Rīgu. 2014.gada 13.novembrī ap plkst.17:30 autovadītājs automašīnu ar cigaretēm, kas atradās slēptuvēs, novietoja stāvvietā, kas atrodas /adrese/. 2014.gada 14.novembrī ap plkst.07:55 šajā stāvvietā automašīnu aizturēja policijas darbinieki.

Tādējādi /pers. C/, nepaziņojot muitas amatpersonām par deklarējamajiem tabakas izstrādājumiem - cigaretēm, tās slēptā veidā un izvairoties no muitas kontroles, tas ir, nedeklarējot Eiropas Padomes 1992.gada 12.oktobra Regulas Nr.2913/92 59.panta 1.punktā paredzētajā kārtībā, Latvijas Republikas muitas teritorijā ieveda bez Latvijas Republikas akcīzes markām - 416 100 cigaretes "Winston Blue" ar Baltkrievijas Republikas akcīzes markām, 344 000 cigaretes "Kiss Bouquet" ar Krievijas Republikas akcīzes markām, kopā 760 100 cigaretes. Neuzrādot preces Muitas kontroles punktā, tika pārkāpti Muitas likuma 9.panta pirmās daļas noteikumi, ka persona muitas uzraudzībā esošās preces uzrāda muitas kontroles punktos. Saskaņā ar Padomes regulas Nr.2913/92 31.panta noteikumiem, ievesto cigarešu muitas vērtība ir 26 284,25 *euro* un tām piemērojami šādi muitas administrētie nodokļi: - muitas nodoklis *(57,6%)* saskaņā ar Komisijas 2013.gada 4.oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr.1001/2013, ar ko groza I pielikumu Padomes 1987.gada 23.jūlija Regulā (EEK Nr.2658/87) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, kas sastāda 15 139,73 *euro*; akcīzes nodoklis *(85,60 euro par 1000 gabaliem)* saskaņā ar likuma "Par akcīzes nodokli" 4.panta pirmās daļas 2.punktu, 22.panta trešo un ceturto daļu, pārejas noteikumu 58.punkta 4.apakšpunktu, kas sastāda 65 064,56 *euro*; pievienotās vērtības nodoklis *(21%)* saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 5.panta otro daļu, 36.panta pirmo daļu, 41.panta pirmās daļas 1.punktu, 85.panta pirmo daļu, 123.panta pirmo daļu, kas sastāda 22 362,59 *euro*. Cigarešu "Winston Blue" un "Kiss Bouquet" kopējā vērtība ar nodokļiem sastāda 128 851,13 *euro*, kas veido lielus apmērus.

Pirmās instances tiesa atzina, ka /pers. C/ darbību rezultātā Latvijas Republikai nodarīts mantiskais zaudējums nenomaksāto nodokļu veidā, kas sastāda 102 566,88 *euro* (15139,73+65064,56+22 362,59).

Šādas apsūdzētā darbības pirmās instances tiesa kvalificēja atbilstoši Krimināllikuma 190.panta trešajai daļai.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētais /pers. C/. Apsūdzētais pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdz daļā par sodu, procesuālo izdevumu piedziņu, aizstāvja sniegto juridisko palīdzību, kā arī daļā par lietisko pierādījumu glabāšanas procesuālo

izdevumu piedziņu.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka tiesa nepamatoti viņam noteica brīvības atņemšanas sodu, nepiemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus par soda noteikšanu nosacīti. Viņam kopš 2014.gada novembra ir uzlabojušies dzīves apstākļi, viņš neturpina izdarīt noziedzīgus nodarījumus un nepieļauj citus pārkāpumus. Strādā algotu darbu, lai uzturētu četrus nepilngadīgus bērnus. Savu iepriekšējo rīcību neattaisno. Saprata, ka iesaistīšanās kontrabandā vai citā kādā nelegālā ienākumu gūšanā nav pareiza izvēle ģimenes labklājības nodrošināšanai. Uzskata, ka jāņem vērā viņa loma noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, jo viņu citas personas tajā iesaistīja, nevis viņš bija šī noziedzīgā nodarījuma iniciators. Sūdzības iesniedzēja ieskatā jāņem vērā arī tas, ka netika konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi. Iespēju robežās maksā valstij nodarīto kaitējumu, par ko liecina 2015.gada 20.novembra maksājums Valsts kasē. Atrodoties brīvības atņemšanas vietā, nebūs iespējams apgādāt ģimeni, kā arī atlīdzināt kaitējumu valstij. Ņemot vērā norādītos faktus, tiesai bija pamats uzskatīt, ka viņš turpmāk neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus, un piemērot nosacītu notiesāšanu.

Turklāt, pirmās instances tiesa nepamatoti neatbrīvoja viņu no procesuālajiem izdevumiem, norādot, ka neesot iesniegti pierādījumi, ka viņa mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju samaksāt par aizstāves palīdzību no saviem līdzekļiem. Gluži pretēji, tiesas rīcībā bija informācija, kas raksturo viņa mantisko stāvokli- viņš strādā algotu darbu un viņa ienākumi ir 330 EUR mēnesī. Tā kā mantiskā stāvokļa dēļ nevarēja pats noslēgt vienošanos ar advokātu par aizstāvību tiesā, lūdza nodrošināt advokātu tiesai. Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtā daļa nosaka, ka tiesa var atbrīvot notiesāto no procesuālo izdevumu piedziņas pilnībā vai daļēji, ja piedziņa var būtiski ietekmēt to personu mantisko stāvokli, kuras atrodas notiesātā apgādībā. Ņemot vērā, ka viņa apgādībā ir četri nepilngadīgi bērni, kuru materiālās intereses ir primāras, un viņa ienākumi ir nepietiekoši, bija un ir pamats viņu atbrīvot no procesuālajiem izdevumiem par advokāta sniegto juridisko palīdzību gan pirmās instances tiesā, gan apelācijas instances tiesā.

Par lietisko pierādījumu glabāšanas procesuālo izdevumu piedziņu norāda, ka nepiekrīt pirmās instances tiesas spriedumā noteiktajam, ka no viņa piedzenami procesuālie izdevumi sakarā ar kravas automašīnas Scania R124, valsts reģistrācija Nr./TL numurs/, un puspiekabes Schmitz SKO23, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, transportēšanu un glabāšanu Valsts nodrošinājuma aģentūrā. Uzskata, ka procesa virzītājs pieļāva šo izdevumu rašanos no viņa neatkarīgu apstākļu dēļ. Ministru kabineta 2011.gada 27.decembra noteikumu Nr.1025 "Noteikumi par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem un arestēto mantu" 1.panta 1.1.punkts nosaka glabāšanas vietu un kārtību lietiskajiem pierādījumiem, kurus nevar atdot īpašniekam vai likumīgajam valdītājam, un kurus nevar uzglabāt kopā ar pārējiem krimināllietas materiāliem. Jau pirmstiesas kriminālprocesā tika noskaidrots šo mantu īpašnieks, kura atbildīgā glabāšanā bija iespēja nodot transportlīdzekļus, tādējādi neradot viņam nepamatotus zaudējumus. Par vainīgu tika atzīts viņš, taču konfiskācijai tika pakļauta viņam nepiederoša manta. Uzskata, ka transportlīdzekļi bija atdodami īpašniekam. Apelācijas instances tiesā lūdz atcelt spriedumu daļā par sodu, un piemērojot Krimināllikuma 55.panta noteikumus, noteikt sodu nosacīti ar pārbaudes laiku, kā arī atcelt spriedumu daļā par procesuālo izdevumu piedziņu par advokāta sniegto juridisko palīdzību un lietisko pierādījumu glabāšanu Nodrošinājuma valsts aģentūrā.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais un viņa aizstāve iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja.

Apsūdzētais paskaidroja, ka ar kontrabandu vairs nenodarbojas kopš 2014.gada novembra. Sadarbojas ar izmeklēšanu, sniedzot svarīgas ziņas par citu personu izdarītajām noziedzīgajām darbībām. Viņam ir pastāvīga darba vieta, ienākumi, apgādībā 4 nepilngadīgi bērni. Līdz ar to apelācijas instances tiesai vajadzētu rasties pārliecībai, ka viņš turpmāk neizdarīs jaunus noziegumus. Lūdz noteikt sodu, kas nav saistīts ar reālu brīvības atņemšanu, kā arī atbrīvot viņu no procesuālo izdevumu samaksas.

Prokurore lūdza pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu, bet iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Noklausījusies apsūdzētā paskaidrojumus, prokurores un advokātes viedokli, apsvērusi apelācijas sūdzības motīvus un pārbaudījusi lietas materiālus, Krimināllietu tiesas kolēģija uzskata, ka Rēzeknes tiesas spriedums atceļams daļā par noteikto sodu, samazinot to, un galīgā soda noteikšanu.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Rēzeknes tiesa, nosakot /pers. C/ sodu, ir ievērojusi Krimināllikuma 46.panta prasības un lietā konstatētos apstākļus, kas ņemami vērā, nosakot sodu. Krimināllikuma 46.panta pirmā daļa reglamentē, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma Sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma Vispārīgās daļas noteikumus. Saskaņā ar šī panta otro daļu, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Nosakot soda veidu, pirmās instances tiesa ņēma vērā nodarījuma raksturu, proti, /pers. C/ izdarīja sevišķi smagu noziegumu, apdraudot valsts ekonomikas intereses un ievedot kontrabandas ceļā cigaretes 128851,13 *euro* vērtībā, apsūdzētā personību, proti, /pers. C/ agrāk kriminālsodīts, taču šī nozieguma izdarīšanas brīdi /pers. C/ ir atzīstams par nesodītu. Pēc šī nozieguma izdarīšanas viņš bija sodīts ar Ludzas rajona tiesas spriedumu par analoģiska nozieguma izdarīšanu, kuru viņš bija izdarījis pirms tam, t.i., 2013.gada 12.augustā, tas liecina par to, ka nodarboties ar kontrabandu, apsūdzētais bija uzsācis jau vairākus gadus atpakaļ un turpināja nodarboties ar to līdz par 2014.gadam, zinot, ka notiek izmeklēšana par iepriekš izdarītu noziegumu, taču tas neatturēja viņu no jauna nozieguma izdarīšanas. Turklāt no Iekšlietu informācijas centra izdrukas par /pers. C/ sodāmībām redzams, ka pret /pers. C/ bija uzsākts jauns kriminālprocess par kontrabandas preces ievešanu Latvijas Republikā, tātad /pers. C/ atkārtoti iesaistījās analoģiska nozieguma izdarīšanā, vēl lielākā apjomā apdraudot tautsaimniecības intereses, kas pierāda to, ka viņš neanalizēja savas rīcības sekas, neizdarīja pareizus secinājumus, bet izvēlējās nelikumīgus problēmu risināšanas veidus, kas kopumā var veicināt jaunu noziegumu izdarīšanu.

Apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas secinājumiem, tādēļ, ņemot vērā šos apstākļus kopumā, pirmās instances tiesa pamatoti noteica /pers. C/ sodu, kas saistīts ar reālu brīvības atņemšanu, lai nodrošinātu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikto soda mērķi, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Atrašanās brīvības atņemšanas iestādē veicinās /pers. C/ izpratni par sekām, kas iestājas, izdarot ar Krimināllikumu aizliegtas darbības.

Nosakot soda ilgumu jeb soda mēru /pers. C/, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, pirmās instances tiesa ņēma vērā konstatētos atbildību mīkstinošus apstākļus – savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, un noteica sodu tuvu panta sankcijā paredzētajam minimālajam brīvības atņemšanas sodam, t.i. brīvības atņemšanu uz 4 gadiem.

Taču ievērojot, ka /pers. C/ no 2015.gada novembra sadarbojas ar Muitas policijas pārvaldi un palīdzēja atklāt sevišķi smagu noziegumu, kas saistīts ar tabakas izstrādājumu kontrabandu lielā apmērā, apelācijas instances tiesai, atzīstot šādu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par atbildību mīkstinošu, ir pamats /pers. C/ samazināt sodu. Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par noteikto sodu.

Tā kā nozieguma priekšmeta vērtība šajā kriminālprocesā astoņas reizes pārsniedz apmēru, no kura iestājas krimināltiesiskā atbildība par lieliem apmēriem, apsūdzētajam nav nosakāms minimālais sods, kāds ir paredzēts inkriminētā panta sankcijā.

Sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības (spriedumu kopības) nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus. Nav pamata piemērot vislabvēlīgāko sodu saskaitīšanas principu- vieglāka soda ietveršanu smagākajā, jo apsūdzētais izdarīja divus sevišķi smagus noziedzīgus nodarījumus.

Apgabaltiesa uzskata, ka Krimināllikuma 55.panta nosacījumi par nosacītu notiesāšanu /pers. C/ nav piemērojami. Krimināllikuma 55.panta pirmajā daļā teikts, ka, nosakot brīvības atņemšanas sodu, tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus lietas apstākļus, iegūst pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tā vainīgo var notiesāt nosacīti. Krimināllietu tiesas kolēģijai, izvērtējot apsūdzētā personību un nodarījuma raksturu, neguva pārliecību, ka apsūdzētais, sodu reāli neizciešot, neizdarīs jaunu noziedzīgu

nodarījumu. Pie tam, ņemot vērā, ka izdarīts sevišķi smags nodarījums, nodarīts zaudējums lielā apmērā, noteikt nosacītu brīvības atņemšanas sodu būtu netaisnīgi, neatbilstoši apsūdzētā personībai, nodarījuma smagumam un soda mērķim. /pers. C/ agrāk jau vairākas reizes bija nokļuvis tiesībsargājošo iestāžu redzeslokā, tajā skaitā par smagiem noziegumiem un iepriekšējie likumpārkāpumi liecina, ka viņš nav izdarījis secinājumus, nav labojies un nav mainījis savu attieksmi pret likumu ievērošanu, līdz ar to nav pamata Krimināllikuma 55.panta piemērošanai.

No Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālās struktūrvienības izvērtēšanas ziņojuma izriet, ka /pers. C/ var izdarīt jaunus likumpārkāpumus, jo to sekmē tādi faktori, kā kritiskās domāšanas trūkums, viņš neanalizē savas rīcības sekas un nemācās no savām pieļautajām kļūdām, izvēlas nelikumīgus problēmu risināšanas veidus (1.sējums, lietas 98.-101.lapa). Apstākļi, kurus /pers. C/ norāda apelācijas sūdzībā, proti sadzīves apstākļu uzlabošanās, solījumi turpmāk neizdarīt jaunus noziegumus, nevar ietekmēt piespriesto soda mēru un nerada likumīgu pamatu nosacītas notiesāšanas piemērošanai.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Rēzeknes tiesa pamatoti izlēma galīgo rīcību ar visiem lietiskiem pierādījumiem. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta 6.punktu izņemtais transportlīdzeklis- kravas automašīnas Scania R124, valsts reģistrācija /TL numurs/, un puspiekabe Schmitz SKO23, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, bija jākonfiscē kā priekšmets, kas tika izmantots nozieguma izdarīšanai, tādēļ tas pilnīgi pamatoti un likumīgi nebija atdots īpašniekam. Līdz ar to procesa virzītājam nebija nekāda pamata nodot izņemto automašīnu īpašnieka atbildīgā glabāšanā. Turklāt lūgumu nodot automašīnu un puspiekabi kādas personas atbildīgā glabāšanā /pers. C/ nepieteica.

Tāpat pirmās instances tiesa, izvērtējot apsūdzētā materiālo stāvokli, pamatoti konstatēja, ka tas neizslēdz iespēju samaksāt /pers. C/ par aizstāvi no saviem līdzekļiem. Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtā daļa, uz kuru savā apelācijas sūdzībā atsaucas apsūdzētais, neuzliek tiesai pienākumu atbrīvot apsūdzēto no procesuāliem izdevumiem. Konkrētajā gadījumā tiesa nekonstatēja Kriminālprocesa likuma 85.pantā paredzētos apstākļus, lai atbrīvotu apsūdzēto no samaksas par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību.

Apsūdzētajam juridisko palīdzību sniedza zvērināta advokāte I.Grolmusa, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu no valsts līdzekļiem izmaksājami 95,34 *euro* par sniegto juridisko palīdzību. Izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu, uzliekams apsūdzētajam.

Nav pamata apsūdzēto atbrīvot no samaksas par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību. Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtā daļa nosaka, kad procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, proti, procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, ja persona, no kuras tie piedzenami, ir maznodrošināta. Tiesa var atbrīvot notiesāto no procesuālo izdevumu piedziņas pilnībā vai daļēji arī citos gadījumos, ja piedziņa var būtiski ietekmēt to personu mantisko stāvokli, kuras atrodas notiesātā apgādībā. Krimināllietu tiesas kolēģija šādus apstākļus nekonstatēja. Pie tam izdevumi par advokāta juridisko palīdzību nebūt nav tik nesamērīgi, ka to piedziņa būtiski ietekmētu apsūdzētā mantisko stāvokli.

Nav pamata arī apsūdzēto atbrīvot no to procesuālo izdevumu piedziņas, kas radušies, glabājot lietiskos pierādījumus. Kriminālprocesa likuma 368.pants paredz to piedziņu un apelācijas instances tiesa nekonstatēja šajā pantā norādītos iemeslus, kādēļ šie izdevumi nebūtu piedzenami. Turklāt būtu netaisnīgi, ka personu, kura tīši ar savām darbībām nodarīja kaitējumu valstij, vēl atbrīvot no procesuālajiem izdevumiem, lai valsts par nodokļu maksātāju naudu vainīgā vietā atlīdzinātu krimināprocesā radušos procesuālos izdevumus.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

atcelt Rēzeknes tiesas 2015.gada 11.novembra spriedumu daļā par soda noteikšanu /pers. C/ par Krimināllikuma 190.panta trešajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanu un par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šajā daļā taisot jaunu spriedumu.

/pers. C/ par Krimināllikuma 190.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, pēc spriedumu kopības, noteiktajam sodam daļēji pievienojot Ludzas rajona tiesas 2015.gada 23.februāra spriedumā noteikto sodu, galīgo sodu /pers. C/ noteikt brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Soda izciešanu /pers. C/ skaitīt no aizturēšanas brīža, soda izciešanā ieskaitot aizturēšanas laiku no 2014.gada 14.novembra līdz 2014.gada 15.novembrim un sodu, kas izciests pēc Ludzas rajona tiesas 2015.gada 23.februāra sprieduma- no 2013.gada 12.augusta līdz 2013.gada 14.augustam.

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā procesuālos izdevumus 95,34 *euro* (deviņdesmit piecus *euro* 34 centus) par advokātes darbu apelācijas instances tiesā un noteikt /pers. C/ 30 dienu termiņu no nolēmuma spēkā stāšanās dienas šīs summas labprātīgai samaksai.

Piemēroto drošības līdzekli /pers. C/- uzturēšanās noteiktā vietā atstāt negrozītu līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Nolēmums var tikt pārsūdzēts vai noprotestēts 10 dienu laikā Augstākajā tiesā par kasācijas iemesliem, kas paredzēti Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā, sūdzību vai protestu iesniedzot Latgales apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja D.Skudra

Tiesneši J.Vasiļkovskis

J.Dimpers